

Zoektocht naar oorsprong en eindbestemming van de Geraardsbergse Joden

Freddy DE SCHUITENEER

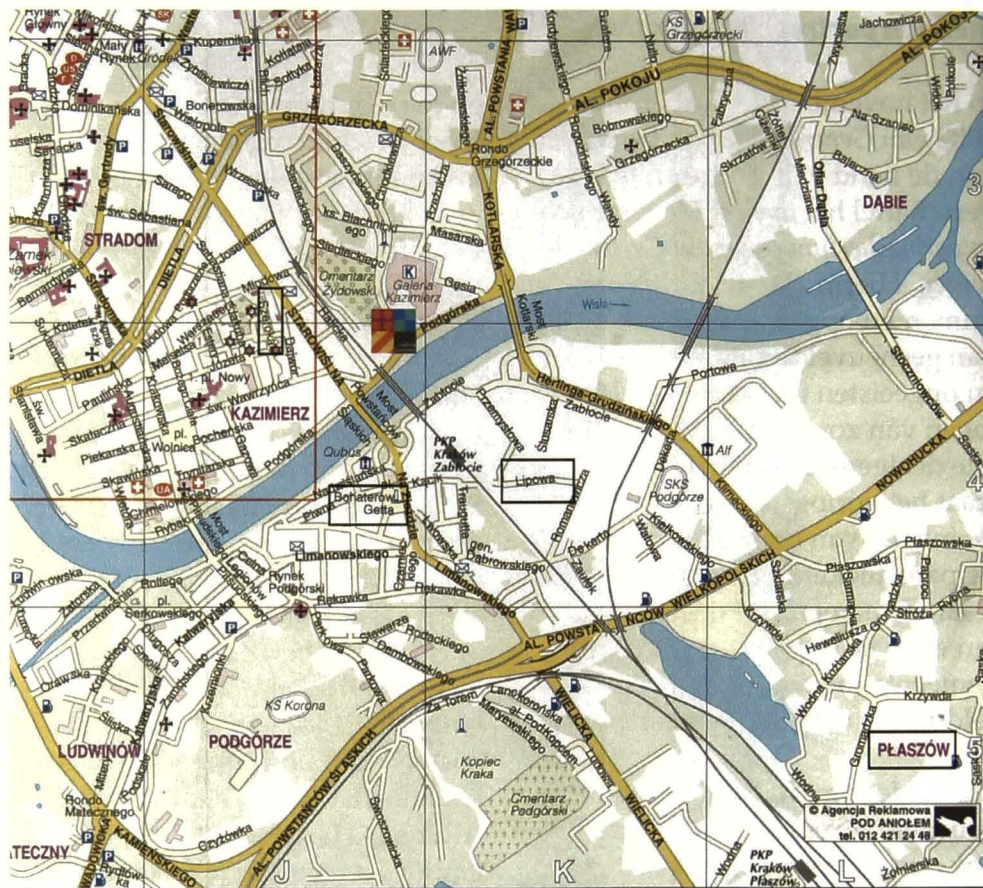
Na lezing van het lijvig en beklijvend artikel van Marc Van Trimpont ⁽¹⁾, werd de drang groot om meer informatie te vergaren over de misdaden begaan door het naziregime. Dit zette mij ertoe aan om opzoekingen uit te voeren naar de geboorteplaats van de familie Fischlowitz, maar ook naar de plaats waar ze werden omgebracht en de omgeving waar hun vrienden en familieleden de dood werden ingejaagd.

Fischlowitz en Krakau

Met het exemplaar van *Gerardimontium* in de bagage werd de tocht aangevat naar het Poolse Krakau.

Op een barre koude winteravond in december 2010 staarde ik in restaurant *Ester* uit het bedampte venster naar het huis waar eens de familie Fischlowitz gehuisvest was, aan Ulica Szeroka 28. Dikke sneeuwvlokken dwarrelden over het plein. De schaarse gasten in dit typisch restaurant luisterden naar de live muziek van de *Inejnem band* uit Oekraïne. De stijlvolle jonge Iryna Stefaniak met haar bijwijlen weemoedig gezang werd muzikaal begeleid door haar vriend Myroslaw aan de klarinet en accordeonvirtuoos Volodymyr. Deze gezangen verleenden een extra dramatiek aan de gebeurtenissen die zich enkele tientallen jaren voordien afspeelden in deze historische stad.

Het uitbundige *Hava Nagila* ⁽²⁾ en een nieuwsgierige kelner die zich afvroeg wat deze eenzame bezoeker uit België uitgerekend op deze plek te zoeken had, brachten mij tot de essentie van mijn zoektocht. Over het huis aan de overkant van het plein wil ik meer weten, verklaarde ik aan de verbaasde kelner en de muzikanten. Het antwoord



Zuid-Krakau, fragment uit het stadsplan van Krakau (Krakau), met de wijk Kazimierz en de Ulica Szeroka; vervolgens, beneden de Wislarivier ⁽²⁾, vinden we het getto Podgórze evenals Lipowa (waar Schindlers' fabriek stond) en onderaan rechts, Plaszow met het beruchte concentratiekamp.

was onthutsend en eerlijk: "waarom speciaal dat huis, alles hier is geschiedenis, ook de plek waar u zit". Krakau is een stad om nooit te vergeten, een plek in de wereldgeschiedenis, bracht de kelner in zijn beste

Engels. Maar ook een schitterende stad om te bezoeken, orakelde hij op gedecideerde toon. Kom morgen bij daglicht eens terug vervolgde de kelner, misschien komt u dan meer te weten.

⁽¹⁾ M. VAN TRIMPONT, *De Geraardsbergse Joden die "verdwenen" in Auschwitz: Isabelle (Elza) Fischlowitz, Roza Jacoby-Coster, Rebecca en Rosine Jacoby*, in *Gerardimontium*, 2009, nr. 225.

⁽²⁾ Wisla = Weichsel in het Duits en Vistula in het Latijn en het Engels.

⁽³⁾ *Hava Nagila*, wat zoveel betekent als "laten we vrolijk zijn", is een Joods volkslied dat, naar verluidt, bij elke samenkomst van Joden gespeeld wordt.

Huis van Fischlowitz

De volgende morgen ontmoette ik mijn gids, een gepensioneerde vrouwelijke ingenieur die mij in vlot Engels te woord stond. Naast een uitgebreide kennis van de geschiedenis van stad en streek, bleek die dame ook over een flinke dosis mensenkennis en diplomatie te beschikken.

Bij een kop koffie in restaurant *Ester*, zette ik het doel van mijn bezoek uiteen. De geïnteresseerde kelner wist mij te vertellen dat vroeger op het plein hoofdzakelijk Joodse families woonden. Het huis van de familie Fischlowitz had hij nog nooit betreden, hij wist enkel dat er oudere bewoners verbleven. Samen met de gids werd aangeboden en gevraagd of we het vroegere huis van de familie Fischlowitz even mochten betreden om te zien waar de vroegere inwonster van Geraardsbergen haar familie vandaan kwam.

Een oude vrouw stond de gids nors te woord en weigerde elk contact. Na enig dralen en wachten, belde een andere dame vergezeld van een jong meisje aan de zijdeur van het huis.

Hierbij werd terug de vraag gesteld en het doel uiteengezet. Het bleek om de dochter en kleindochter te gaan die hun moeder en grootmoeder er konden van overtuigen om mij een blik te laten werpen in het trappenhuis en de kelder.

De woonvertrekken mocht ik niet betreden en deze vraag om privacy werd gerespecteerd.

De binnenkant van het huis is oud en verweerd en staat er zoals bijna honderd jaar geleden, nog wat meer aangevreten door de tand des tijds. Van enige "very bourgeois"-verbouwing is hoegenaamd geen sprake. Ik kreeg eerder de indruk dat de huidige bewoonster mij uit eergevoel en schaamtegevoel de kamers niet toonde, waarvoor alle begrip. Op de foto's is duidelijk te zien dat, sinds de familie Fischlowitz dit pand verlaten had, er buiten kleine



Voormalig huis van de Fischlowitzen in de Ulica Szeroka (Breedstraat?) nr. 28, gelegen in de wijk Kazimierz. (foto's Freddy De Schuiteneer). Links boven: voorgevel van het hoekhuis. Uit de vergelijking met de foto genomen in 1914 (weergegeven op blz. 7 van Gerardimontium jg. 2009, nr. 225), zijn er blijkbaar weinig spectaculaire verbouwingen te zien.

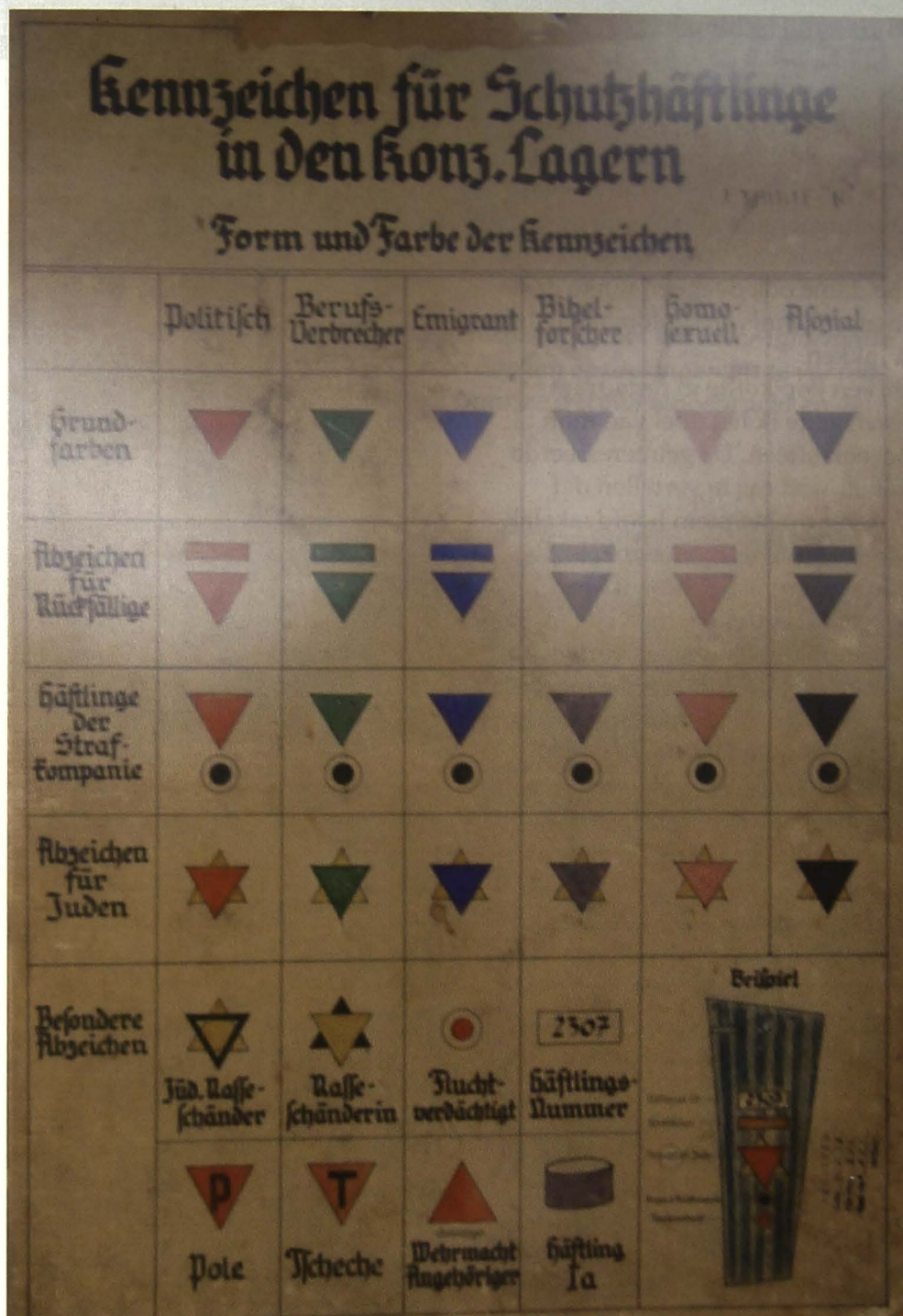
Rechts boven: achterkant van het huis, met gezicht op een kleine binnenkoer. Links onder: gang op het gelijkvloers. Rechts onder: op de bovenverdieping verschaft een steile trap toegang tot de afgesloten zolderruimte.

verbouwingen aan de buitenzijde waarschijnlijk niet veel meer werd gewijzigd aan het interieur. Vreemd gevoel zich in de familie-woning te bevinden van een respectabele inwoner van Geraardsbergen, door de nazi's aangehouden en omgebracht in Auschwitz-Birkenau op nauwelijks 70 km van haar "roots".

Concentratiekamp Auschwitz-Birkenau

Isabelle Fischlowitz is een van de talloze slachtoffers die in de nazi-concentratiekampen werden ter dood gebracht.

Op een barre koude ochtend bracht een rammelende Ford Transit mij vanuit Krakau naar het 70 km verder gelegen Auschwitz. Hobbelen over besneeuwde wegen met de doordringende geur van kolen gestookte verwarmingsinstallaties, nam de rit meer dan 2 uur in beslag. Bij aankomst volgde de kennismaking met gids Christina voor een tocht doorheen de hel van het dodenkamp, bezoek dat mij altijd zal bijblijven. Wat moet er in de hoofden van al die ongelukkigen zijn omgegaan toen ze door de poort werden gedreven onder het valse opschrift "Arbeit macht Frei"? Oorspronkelijk werd in de Poolse veroverde stad Oswiecim een kamp ingericht om er de vele Poolse gevangenen in onder te brengen. Vanaf 1942 werd het Auschwitz genoemd en diende dit kamp tot vernietigingsoord voor de Joden. De Schutzstaffel of SS waren heer en meester in dit kamp vol sadisme en gruwel. Een bezoek aan het kamp Auschwitz-Birkenau laat de bezoeker toe zich een oordeel te vormen over de misdaden begaan door de nazi's en de massamoord op de Joden. Op deze plaats werden behalve Isabelle Fischlowitz ook Roza Jacoby-Coster en haar dochters Rebecca en Rosine Jacoby van het leven beroofd. Deze vier Geraardsbergse Joden "verdwenen" zonder sporen na te laten, ik vernam later waarom.



Plaat uit het concentratiekamp Auschwitz, met daarop de afbeelding en de omschrijving van de kentekens die de gevangenen dienden te dragen. (foto: Freddy De Schuitemeer)

Mengele besliste over leven en dood

Overlevenden bevestigden de gruweldaden die werden gepleegd op de gevangenen. Bij het uitstappen uit de beestenwagons werden ze opgesteld in rijen.

De Hongaarse Jood Miklos Nyiszli met kampnummer A-8450 die in Duitsland afstudeerde als dokter gespecialiseerd in autopsie, werd

door dokter Mengele te waardevol bevonden om naar de gaskamer te sturen en werd aangeduid als zijn assistent. De taak van dokter Nyiszli bestond erin autopsie te verrichten op de lijken van gevangenen die op de meest uiteenlopende wijze werden vermoord. Deze dokter die als bij wonder de dodenmars vanuit Auschwitz op het einde van de oorlog overleefde, samen met andere Joodse gevangenen, beschreef

in een aangrijpend boek in 1946 de werking van het vernietigingskamp. Mengele besliste in dit kamp over leven en dood.

Menselijk leven had geen enkele waarde

Bij aankomst werden de gevangenen meestal door Mengele zelf geselecteerd. Met een handgebaar verwees hij gevangenen naar links of rechts. Wie naar rechts verwezen werd, zou in het kamp tewerk worden gesteld. Maar eerst kregen deze dwangarbeiders een nummer getatoeëerd, vervolgens werd ze nog een onderscheidingskenteken toegewezen dat ze zichtbaar dienden te dragen. De ongelukkigen die naar de linkerkant gedirigeerd werden beseften toen nog niet dat hen enkele uren later de dood wachtte.

Zodra een trein het kamp binnen reed, werd door middel van ventilatoren de temperatuur in de crematoria opgedreven. Inmiddels werden de naar links verwezen gevangenen, meestal ouderen, vrouwen en kinderen, naar de omgeving van de gaskamers gebracht. Eerst werden alle waardevolle goederen afgenomen, soms met de naam van de eigenaars op de valiezen genoteerd. De gevangenen moesten volledig naakt zijn, al hun kleren dienden netjes opgevouwen en goed geordend te liggen, om na het zagezegd wassen en ontluizen alles makkelijk terug te vinden. Spitsvondige maatregelen maakten georganiseerde wanhoopspogingen onmogelijk en met honderden tegelijk werden de ongelukkigen samen gedreven in een grote kelderruimte voorzien van enkele ventilatieschachten. Toen de deuren gesloten werden, gingen ook de ventilatieopeningen dicht en dropten de bewakers, voorzien van gasmaskers, vier dozen met groene korrels Zyklon B-gas in de kelderruimte. Wanhopig snakten de ongelukkigen naar lucht, binnen 5 minuten was iedereen dood. Zo verging het ook

de vier Geraardsbergse vrouwen. Daarna werden de ventilatoren aanzet om het gas te verdrijven en na een half uur moest een Sonderkommando van geprivilegieerde gevangenen de lichamen uit de gaskamers verdrijven. Het haar werd afgeschoren om te verkopen aan Duitse bedrijven en gouden tanden werden getrokken. Het trekken van de tanden en het verwijderen van gouden sieraden leverde elke dag tot 10 kilo

goud op.

In elk van de 4 crematoria bevonden zich 15 ovens. De doden werden naar de ovens gebracht en binnen de 20 minuten was een waardevol mens in rook opgegaan. De asse werd in de nabijgelegen Wisla gekieperd om geen sporen na te laten.

Het Sonderkommando werd zelf om de 3 maanden omgebracht om alle sporen over de begane misdaden te verdoezelen.



Foto 1: Valiezen van slachtoffers die in de gaskamers werden omgebracht (foto: Freddy De Schuiteneer)



Foto 2: Verbrandingsovens in een van de crematoria van Auschwitz (foto: Freddy De Schuiteneer)

Zonder sporen na te laten

Dat er geen enkel spoor meer te vinden is na het optekenen in Mechelen bij het op konvooi zetten naar Auschwitz-Birkenau is te verklaren door het feit dat overbodige administratie werd vermeden. Al wie gedoemd was om te "verdwijnen" had geen enkele inschrijving of kampnummer meer nodig. Opzoekingen naar de vier Geraardsbergse vrouwen, bleken om die reden zonder gevolg.

In een poging om hun misdaden te verbergen dynamiteerden de nazi's bij het naderen van de Russische troepen de meeste gebouwen, waaronder bijna alle crematoria.

Verder zoeken bij ITS in Bad Arolsen

In zijn artikel spreekt Marc Van Trimpont niet alleen over Isabelle Fischlowitz, maar ook over Roza Coster weduwe Jacoby geboren op 07/08/1883, Rebecca Jacoby geboren op 04/01/1906 en Rosine Jacoby geboren op 01/03/1915. Opzoekingen in het kamp van Auschwitz leverden geen enkel resultaat op. In het kamp werd een kleine muziekband samengesteld uit de gevangenen. Ik dacht dat muziklerares Isabelle Fischlowitz misschien opgenomen werd in deze band en zo had kunnen ontsnappen aan een zekere dood. Dit bleek ijdele hoop, haar naam kwam daar niet voor. Mijn enige hoop om nog bijkomende gegevens te vinden over deze vier Geraardsbergse vrouwen berustte bij de International Tracing Service (ITS) in het Duitse Bad Arolsen. Opzoekingen naar eigen familie die opgesloten zat in verschillende Duitse concentratiekampen zette mij ertoe aan, mij naar Bad Arolsen te begeven. ITS werd opgericht na de Tweede Wereldoorlog en wordt medebeheerd door België. Het heeft tot taak alle informatie te verzamelen over gedetineerden in de concentratiekampen. Gerichte opzoekingen werden uitgevoerd met behulp van computer in meer

dan 50.000.000 documenten. Van de vier verdwenen Geraardsbergse vrouwen werden enkel documenten teruggevonden die bij hun deportatie uit België werden opgesteld. Roza Coster weduwe Jacoby, werd samen met haar dochters met konvooi XI op 26/09/1942 gedeporteerd zij kreeg volgnummer 2338, Rebecca Jacoby kreeg als volgnummer 2340, haar zuster Rosine Jacoby had volgnummer 2339. Van Isabelle Fischlowitz weten we dat ze op 31/07/1944 gedeporteerd werd. Deze vrouwen ontvingen geen kampnummer om ze spoorloos te laten verdwijnen.

Oskar Schindler en Krakau

Veel verwanten, vrienden en familie van de Joden en van de families Fischlowitz en Jacoby die in Krakau verbleven, vonden de dood in concentratiekampen rond deze stad of in het 70 km verdere Auschwitz-Birkenau.

Begin 1941 nog voor de conferentie van Wannsee-Berlijn besliste tot algehele vernietiging, draaide de systematische Jodenvervolgung reeds op volle toeren. In maart 1941 werden 17.000 Joden verwijderd uit centrum Krakau en de specifiek

Joodse buurt Kazimierz met het centraal gelegen plein Ulica Szeroka. Deze mensen werden gevangen gehouden aan de overzijde van de Wisla in het getto van Podgorze, met als centrale plaats Bohaterow Getta (zie kadertje op plan). Toen was een zekere Oskar Schindler bedrijfsleider in de Deutsche Emailwarenfabrik in de buurt van het getto aan de Ulica Lipowa 4 (zie kadertje op plan). Deze gewiekste kerel verrichtte allerlei hand- en spandiensten voor de kopstukken van de Duitse bezetter en kreeg gratis werkkrachten uit het nabijgelegen getto. Naarmate de oorlog vorderde en de eerste verliezen zich opstapelden aan het Oostfront, ondervond Schindler moeilijkheden om zijn werkkrachten te beschermen. Deze sluwe vos bracht het voor mekaar om naast zijn emailfabriek ook een onmisbare munitiefabriek te installeren, waardoor zijn werkkrachten niet konden gemist worden.

The Eagle Pharmacy in het getto

Apteka Pod Orlem of The Eagle Pharmacy was midden het getto van Podgorze gelegen. De eigenaar Tadeusz Pankiewicz



Bohaterow Getta, hartje getto Podgorze, met op het hoekhuis de Apteka Pod Orlem.

weigerde als niet-jood zijn apotheek te verlaten. Hij smokkelde voedsel, verstreekte geneesmiddelen en organiseerde vooral het ondergronds verzet tegen de nazis. Deze apotheek is nu omgevormd tot een klein museum.

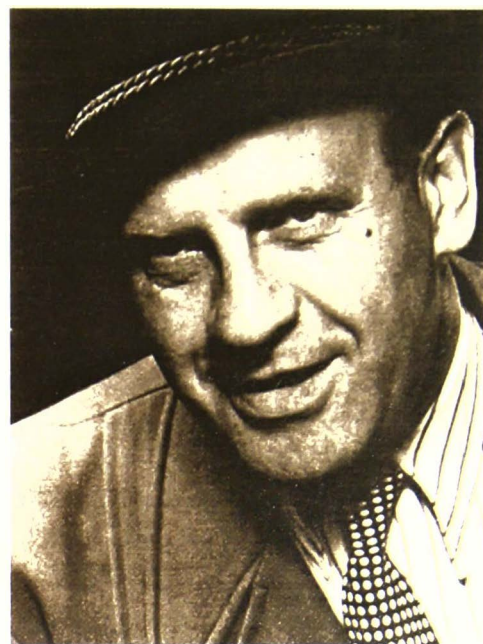
De lege stoelen op het plein zijn een symbolische verwijzing naar het lot van de vele Joden die daar verbleven, vermoord en gedeporteerd werden. De eigenaar en zijn helpers maakten alle verschrikkingen mee, eigen aan het onmenselijke leven van de Joden in het getto.

Schindler's List

Oskar Schindler kon enkel machteloos toezien hoe op 13 en 14 maart 1943 meer dan 2.000 Joden koelbloedig om het leven werden gebracht in het getto. Vooral ouderen, zieken en kinderen moesten eraan geloven. Vervolgens werden meer dan 8.000 Joden naar het nabij gelegen concentratiekamp van Plaszow (zie kadertje op plan) gedreven. Een groot deel van de bewoners van het getto werd op transport gezet naar het 70 km verder gelegen uitroeiingskamp Auschwitz-Birkenau.

Intussen functioneerde de email- en munitiefabriek van Schindler enkel met behulp van Joodse dwangarbeiders.

Later vernam Oskar Schindler dat op 8 oktober 1944, gedetineerden uit Plaszow naar het uitroeiingskamp Gross-Rosen zouden worden getransporteerd. Hij overtuigde de bonzen van de SS om hem minstens 700 mannen te geven die op de lijst voor Gross-Rosen voorkwamen. Enkel met behulp van die extra werkkrachten kon hij zijn fabriek draaiende houden verklaarde sluwe Schindler. Op deze originele lijst met gedetineerden die in plaats van deportatie naar de dood in Gross-Rosen mochten blijven werken bij Schindler, werd de succesvolle film van Steven Spielberg gebaseerd. Bij het ITS in Bad Arolsen kon ik deze lijsten inkijken en mocht een foto nemen van een blad uit die fameuze lijst. Het filmepos *Schindler's List*, is een van de 10 beste films die ooit geproduceerd werden.



Oskar Schindler (1908 - 1974)

Naschrift

Moed en heldendom ook bij ons
Naast Oskar Schindler die mede door de verfilming van *Schindler's List* volop in de belangstelling kwam, zijn er nog vele onbekende helden die de onschuldige Joodse burgers redden uit de handen van de nazis. In Onkerzele was er Fernande De Smet, "Moederken van het gesticht". Die vrouw in haar altijd zwarte en donkerblauwe meestal glimmende satijnen kledij, verborg in de oorlog Joodse kinderen en redde ze van deportatie en dood.

Het gesticht in de Onkerzeelse Voldersstraat herbergde vooral wezen en verlaten kinderen.

Het was soms aandoenlijk hoe "Moederken" met weinig financiële middelen in de naoorlogse periode het beste trachtte voor haar kinderen. De aanschaf van de eertijds gekende chocolade Koetjesrepen van 1 frank was haar extraatje voor de kinderen. (1)

Van haar kant redde de legendarische Poolse Irena Sendlerowa, overleden in 2008, meer dan 2.500 Joodse kinderen van de dood.



Toegangspoort van de voormalige fabriek van Oskar Schindler in de Ulica Lipowa 4. (foto: Freddy De Schuteneer)

(1) Over deze figuur, zie desgewenst MARC VAN TRIMPON, 'Moederke' Fernande De Smet (1899-2001): Gerardsbergens 'Pightous among the Nations', in Gerardimontium, 2009, nr. 228.

Dergelijke mensen verdienen het, om nooit meer vergeten te worden.

Nog geen 5%...

Deze waanzinnige moordpartijen op naar raming 6 miljoen slachtoffers volgden op de conferentie van nazikopstukken die plaats had op 20 januari 1942 in Wannsee-Berlijn. Toen schatten ze het aantal Joden in België op 43.000. In werkelijkheid waren het er heel wat meer. Veel Joden leefden sinds het begin van de oorlog ondergedoken of waren gevlucht voor de nazi's. En voor Europa hadden ze er meer dan 11.000.000 geteld. Richard Heydrich en Adolf Eichmann gaven na die datum het bevel tot versnelde uitroeiing van de joden. Van die 43.000 nog door de bezetter in 1942 gekende Belgische Joden zijn er 25.257 gedeporteerd naar Auschwitz. Slechts 1.207 van hen overleefden de concentratiekampen aan het einde van de oorlog, dit is nog geen 5%. (5)

№.	Art.	Nr.	N a m e und Vorname	geb.-Datum	Beruf
461.	Ja. No.	69564	Jerrett Simon	11. 1. 1888	Holzmanipulant
462.	"	"	Garde Mieczyslaw	14. 1. 1921	Schlossergeselle
463.	"	"	Kessler Jerry	24. 4. 1921	Schreibkraft
464.	"	69510	Geldberg Marcel	11. 4. 1919	Bilanzbuchhalter
465.	"	"	Reuss Guyman	17. 7. 1900	Schreibkraft
466.	"	"	Dale Isidor	14. 1. 1912	Korrespondent
467.	"	"	Silbermann Hefali	10. 2. 1898	ang. Klempner
468.	"	"	Temper Mieczyslaw	24. 3. 1920	Buchhalter-Stenotypist
469.	"	"	Garde Adam	24. 9. 1913	Architekt
470.	"	"	Wuthers Adolar	22. 11. 1915	Schreibkraft
471.	Ja. No.	7	Davidowitch Edwin	19. 3. 1897	Schreibkraft
472.	Ja. No.	"	Utern Isak	25. 1. 1901	Bilanzbuchhalter
473.	"	"	Kessler Maksymilian	6. 1. 1895	Buchhalter
474.	"	69520	Krautmann Henryk	20. 10. 1900	Buchhalter
475.	"	"	Grünwald David	12. 5. 1900	Korrespondent
476.	"	69529	Weisfeld Salomon	26. 1. 1893	ang. Metallverarb.
477.	"	69546	Weisfeld Bernoh	24. 5. 1920	Drehergeselle
478.	"	69573	Teschbaum Guyman	13. 10. 1918	Beutechniker
479.	"	69592	Reuben Isak	10. 5. 1898	ang. Metallverarb.
480.	"	69605	Weinstein Berl	20. 9. 1904	ang. Mechaniker
481.	"	69608	Weiser Guisss	10. 6. 1906	Klempnergehilfe
482.	"	69649	Eisenmann Feivel	26. 12. 1926	ang. Schlosser
483.	"	69655	Bilmscher Mendel	29. 10. 1914	Reisendreher
484.	"	69690	Recht Isak	14. 5. 1912	Malergeselle
485.	"	69666	Jakubowski Hersch	22. 12. 1903	ang. Schlosser
486.	"	69690	Geldstein Adolf	23. 1. 1912	ang. Metallverarb.
487.	"	69742	Weingarten Mechiel	15. 2. 1916	Schlossergeselle
488.	"	69745	Hoffmann Ednek	20. 3. 1914	Mechanikergeselle
489.	"	69789	Geraardsberg Menoch	27. 7. 1899	ang. Schlosser
490.	"	69832	Goldwasser Marcel	15. 1. 1920	Maschinenbautechniker
491.	"	69833	Goldwasser Alexander	23. 11. 1888	Höhenbauingenieur
492.	"	69856	Jassy Ascher	25. 2. 1907	ang. Metallverarb.
493.	"	69920	Ptasnik Chaim	11. 10. 1909	Sattlermeister
494.	"	69931	Ptasnik Aba	3. 8. 1914	Sattlermeister
495.	"	69937	Sliemann Make	7. 7. 1917	Autoschlossergeselle
496.	"	69944	Sahrtwit Moses	8. 11. 1905	ang. Metallverarb.
497.	"	74550	Kestenberg Sayja	25. 8. 1912	ang. Schlosser
498.	"	74884	Goldwerth Aron	6. 6. 1902	ang. Schlosser
499.	"	69741	Weingarten Jakob	10. 1. 1918	Schlossergeselle
500.	"	74895	Teitelbaum Elias	22. 5. 1908	Schreibkraft

Originele lijst van gevangenen, waaruit Schindler de werkkrachten selecteerde om in zijn fabriek te gaan werken. (foto: Freddy De Schuiteneer)

Jaarlijks bezoeken honderdduizenden uit de hele wereld het kamp van Auschwitz-Birkenau.

Auschwitz is ongeveer 20 ha groot, het 3 km verderop gelegen Birkenau is 171 ha groot.

We raden iedereen aan om er getuige van te zijn tot wat een totalitair regime in staat is en zich ervan bewust te worden wat het betekent in een democratisch land te mogen leven.

Freddy De Schuiteneer
 freddy.deschuiteneer@skynet.be

Dit artikel kwam tot stand met de medewerking van het Pools Informatiebureau voor Toerisme, Renaissancelaan 20 /bus 25 1000 Brussel, telefoon 02/7400620, de stad Krakau, www.krakow.travel en de regionale dienst voor toerisme www.visit.malopolska.pl. Verdere informatie op: www.polen.travel. Deze boeiende regio en stad nodigt uit tot bezoek aan heden en verleden.

(5) ITS Bad Arolsen, Grosse Allee 5-9 te 34454 Bad Arolsen, www.its-arolsen.orgo.